

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Άριθμός 3

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ

Άθανασίου & Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας

18-01-2026

«Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἔληλυθα»

(Ἰωάν. 12,46)

Ὁ Κύριος καὶ Θεός μας, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἀναφωνεῖ: «Ἐγὼ ἦλθα στὸν κόσμον γιὰ νὰ εἶμαι φῶς πνευματικὸ γι' αὐτόν, γιὰ νὰ μὴ μείνει στὸ ἠθικὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς πλάνης κανεὶς ἀπὸ ἐκείνους πού πιστεύουν σ' ἐμένα. «Πρὶν εἰσελθεῖ πρὸς τὸ σωτήριον πάθος Του ἀκολουθεῖ τὸ γεγονὸς τῆς φρικτῆς Του Μεταμόρφωσης. Τὸ Θεανθρώπινο Πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ ἀπαστρέφει (Ματθ. 17,20) προτρέποντας καὶ ἐμᾶς νὰ λάμπουμε μὲ τίς ἀρετές μας. Ἡ δόξα τοῦ Θαβώρ εἶναι τὸ μόνιμο ἔνδυμά Του, «πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης» ἀναφωνεῖ ὁ Ἡσαΐας (6,1). Ὁ Ἰησοῦς ἔζησε στὴ γῆ χωρὶς δόξα. Στὸ πάθος Του μάλιστα «τό εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον καὶ ἐκλίπον παρὰ πάντα τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων» (Ἠσ. 53,2-3). Τὴν δόξα Του θὰ τὴν ἀντικρῦσωμεν ὅταν ἐπανέλθει «κρῖναι τὸν κόσμον» (Ἰω. 3,17). «Πρὶν τοῦ τὸν κόσμον γενέσθαι, τὴν δόξαν εἶχεν ὁ υἱός» διαλαλεῖ ὁ Μέγας Ἀθανάσιος. Νέα διακήρυξις τοῦ Ἰησοῦ πρὶν τὴν σωτήριον σταυρικὴ Του θυσία «Ἐγὼ εἶμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ» (Ἰω. 11,25). Ἀνεβαίνει στὸ ζωοποιὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ γιὰ νὰ σώσει τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπο. Εἶναι ἡ Ζωή! Τώρα θὰ ἀποδειχθεῖ ὅτι εἶναι καὶ ἡ Ἀνάστασις, ἡ νίκη τοῦ θανάτου. Ὁ Ἰησοῦς δέχθηκε ἐκούσια νὰ σηκώσει τὸ βᾶρος τῶν ἁμαρτιῶν μας. Ἡ γεμάτη ἀγάπη ἐξιλαστήριος θυσία Του ἔγινε γιὰ τὸν ἐξαγνισμό τῆς ἀνθρωπότητος. «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι», ψάλλει ἓνας ὕμνος. Εἶναι ἄξιο σημείωσης ὅτι ὅλοι οἱ Εὐαγγελιστές, περιγράφοντας τὸν θάνατο τοῦ Χριστοῦ, δέν μεταχειρίζονται τὸ ρῆμα ἀπέθανε, ἀλλὰ ὁ μὲν Ματθαῖος λέγει «ἀφῆκε τὸ πνεῦμα», ὁ Μάρκος καὶ ὁ Λουκᾶς «ἐξέπνευσε» καὶ ὁ

Ἰωάννης «παρέδωκε τό πνεῦμα», ἐπειδή ἤθελαν νά τονίσουν, ὅπως ἐρμηνεύει ὁ ἱερός Αὐγουστῖνος, ὅτι ὁ Ἰησοῦς παρέδωκε τήν ζωήν Του, ἐπειδή ἠθέλησε καί ὅπως ἠθέλησε. Ὁ Ἅγιος Παῖσιος ἀξιώθηκε νά δεῖ τόν Κύριό μας καί μάλιστα ὁμολογεῖ: «Τά μαλλιά του ἦταν ξανθά καί τά μάτια του γαλανά. Ὄταν Τόν εἶδα σκέφθηκα. Πῶς μπόρεσαν νά φτύσουν τέτοια μορφή; Πῶς μπόρεσαν οἱ ἀθεόφοβοι νά ἀκουμπήσουν τέτοια μορφή; Πῶς μπόρεσαν νά μπήξουν καρφιά σέ τέτοιο σῶμα;». Στήν Ἀποκάλυψη ὁ Ἰησοῦς διακηρύσσει: «Μή φοβοῦ! Ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καί ὁ ἔσχατος καί ὁ ζῶν, καί ἐγενόμην νεκρός καί ἰδοῦ ζῶν εἰμι εἰς τούς αἰῶνας καί ἔχω τάς κλεῖς τοῦ θανάτου καί τοῦ ἄδου» (1,17). Ὁ σταυρικός θάνατος τοῦ Κυρίου εἶναι ἕνα μυστήριο μέ λειτουργικό νόημα. Εἶναι τό Πάσχα τῆς Καινῆς Διαθήκης καί ἡ μυστηριακή του σημασία ἀποκαλύπτεται στόν Μυστικό Δεῖπνο, διότι ἡ Θεία Εὐχαριστία εἶναι τό μυστήριο τῆς σταυρώσεως τοῦ τεμαχισθέντος σώματος καί ἐκχυθέντος αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Αὐτό, ὅμως, τό σῶμα τοῦ Κυρίου, πού θανατοῦται καί ἐγείρεται εἶναι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς τῶν χριστιανῶν σήμερα καί εἰς τούς αἰῶνας. Τό Δεσποτικό στόμα διασαλπίζει: «Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρός με οὐ μή πεινάσει, καί ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μή διψήσει πώποτε» (Ἰω. 6,35). Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ μοναδικός ἔρωτας τῶν πιστῶν ὀπαδῶν Του.

Ὁ ἱερός Δαμασκηνός ἀναφωνεῖ: «Ἰησοῦς Χριστός, τό φίλον ἐμοί πρᾶγμα καί ὄνομα, τό γλυκύτερον ὄντως καί ποθεινότερον». Καί ἦλθεν ἡ χαροποιός καί λαμπροφόρος Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος καί Λυτρωτοῦ μας. Ἡ πρώτη Του λέξη ἐκεῖνο τό πολυπόθητο «Χαίρετε!» (Ματθ. 28,9). Τόν θρῆνο τῆς Εὐας τόν διαδέχεται ἡ χαρά τῶν Μυροφόρων. Αὐτές «τήν προγονικήν ἀπόφασιν ἀπορρίψασθαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον. Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστός ὁ Θεός». Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέ καύχησι θά πει: «Νυνί δέ Χριστός ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχή τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο» (Α' Κορ. 15,20). Ὁ Ἀναστημένος Ἰησοῦς ἐμφανίζεται στούς μαθητές Του, γιά νά στηρίξει τήν πίστη τους, ἐνισχύοντάς τους στό λυτρωτικό κήρυγμά τους πρός τούς ἀνθρώπους. Μετά ἀπό 40 ἡμέρες ἀκολουθεῖ ἡ Θεία Του Ἀνάληψις εἰς τούς οὐρανοῦς. Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος στό κήρυγμα τῆς Πεντηκοστῆς – τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Πράξ. 2,32) διακηρύττει: «Τοῦτον τόν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμέν μάρτυρες». Τό πρόσωπο, λοιπόν, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως ἀποτελοῦν τό πρωταρχικό

περιεχόμενο του χριστιανικού κηρύγματος και τό θεμέλιο τῆς Ἐκκλησίας. «Κύριος θανατοῖ καί ζωογονεῖ» (Α' Βασ. 2,6 & Δευτερ. 32,39).

Χριστιανοί μου,

ἄς σταχυολογήσουμε ὠρισμένα ἀπό τά βασικά σωτηριώδη διδάγματα πού ἀπορρέουν ἀπό τήν λυτρωτική διδασκαλία τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ μας:

1) Ἀγαποῦμε τόν Θεόν μέ ὅλη μας τήν ψυχή (Ματθ. 22,37), τηρῶντας τίς ἐντολές Του (Ἰωάν. 14,21).

2) Ἀγαποῦμε τούς ἀδελφούς μας, ὅπως καί Ἐκεῖνος μᾶς ἀγάπησε (Ἰω. 13,34-35), (Α' Ἰω. 3,16), (Ματθ. 22,9).

3) Ἀποφεύγουμε τίς διαμάχες καί τίς μνησικακίες μεταξύ μας (Ματθ. 5,22-25), (Ἐφεσ. 4,26), (Α' Ἰω. 3,15).

4) Ἀγαποῦμε τούς ἐχθρούς μας, ὅπως μᾶς παραγγέλει ὁ Σωτήρας μας (Ματθ. 5,44).

5) Δέν κρίνουμε τούς ἀδελφούς μας (Ματθ. 7,1-3), (Ρωμ. 2,1-2).

6) Προσευχόμαστε γί' αὐτούς (Ματθ. 2,44).

7) Συγχωροῦμε (Ματθ. 6,14-15), (Μάρκ. 11,25), (Λουκ. 12,3-4).

8) Ἐλεοῦμε τούς πάσχοντες ἀδελφούς μας κατά τήν ἐντολή τοῦ Κυρίου μας «Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοί ἐλεηθήσονται» (Ματθ. 5,7 & 6,1-6). Ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Τσαλίκης στήν Προσκομιδή ἔβγαζε μερίδα ὑπέρ τοῦ Κύπρου Μακαρίου καί ἄκουσε φωνή λέγοντας «Ἐσώθη ὁ Μακάριος, διότι συγχωροῦσε καί ἐλεοῦσε».

9) Φροντίζουμε νά ἀποκτήσουμε οὐράνιους θησαυρούς (Ματθ. 6,19-21).

10) Δέν εἶμαστε ὑπερήφανοι ἀλλά ταπεινοί, ὅπως ὁ Κύριός μας (Ματθ. 18,4 & 23,12).

11) Ὑπομένουμε στίς θλίψεις καί στίς δοκιμασίες μέ ὑπομονή (Ἰω. 16,33), (Λουκ. 21,19).

12) Μετανοοῦμε (Ματθ. 3, 1-2), (Λουκ. 13,3), (Ἄποκ. Ἰω. 2,5).

13) Εἶμαστε σέ συνεχή ἐγρήγορηση (Ματθ. 24,42-46), (Μάρκ. 13,37), (Λουκ. 21,34-36).

14) Κοινωνοῦμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου (Ἰωάν. 6,54).

Εἶθε, ἀδελφοί μου, νά καταστοῦμε ὅλοι μας κληρονόμοι τῆς Οὐρανίου Βασιλείας.

ΑΜΗΝ!